

UZASADNIENIE

G. (...) (...) reprezentowany przez (...) Towarzystwo (...) w W., pismem z dnia 1 października 2020 r. wystąpił z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego T. B. zarzucając mu naruszenie art. 11 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego oraz w zw. art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. i art. 11 § 2 k.k.

Poszkodowany, wniósł o ukaranie radcy prawnego T. B. karą pieniężną, karą zawieszania w czynnościach zawodowych na okres trzech lat oraz zakazem wykonywania patronatu na pięć lat.

Nadto, poszkodowany załączył kopię zawiadomienia z dnia 8 kwietnia 2020 r. do Prokuratury Rejonowej w Biskupcu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez T. B.. Z pisma Policji w B. Komendy Miejskiej Policji w O. z dnia 03 sierpnia 2020 r. wynika, że zostało wszczęte dochodzenie o przestępstwo określone w art. 286 § 1 kk w zw z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk, i prowadzone jest pod sygnaturą akt (...) KP/BI/Kr- (...).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. postanowieniem z dnia 3 listopada 2020 r. wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu postanowień przepisów art. 11 ust. 1, 2 i art. 25 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 75 ze zm.) oraz w zw. z art. 286 § 1 kk w zw z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 §2 kk, poprzez:

1)

przedłożenie w nieustalonym czasie, w okresie od 2012 r. do 2013 r., jako członek zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą (...) W., w (...) (...) W., nierzetelnych, pisemnych oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania płatności bezpośrednich do gruntów rolnych za lata 2012 i 2013 oraz wprowadzenie ww. (...) w błąd, w celu uzyskania dla ww. spółki, siebie lub nieustalonych innych osób od ww. (...) nienależnej korzyści majątkowej w postaci płatności bezpośredniej, z tytułu użytkowania nieruchomości rolnych objętych księgami wieczystymi nr: (...) (nr działki (...)), (...) (nr działki (...)) oraz (...) (nr działki (...));

2)

przedłożenie w nieustalonym czasie, w okresie od 2015 r. do 2017 r., jako członek zarządu spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą (...) W., w (...) (...) W., nierzetelnych, pisemnych oświadczeń dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania płatności bezpośrednich do gruntów rolnych za lata 2015, 2016 i 2017 oraz wprowadzenie ww. (...) w błąd, w celu uzyskania dla ww. spółki, siebie lub nieustalonych innych osób od ww. (...) nienależnej korzyści majątkowej w postaci płatności bezpośredniej, z tytułu użytkowania nieruchomości rolnych objętych księgą wieczystą nr (...) (nr działki (...));

3)

przedłożenie w nieustalonym czasie, w okresie od 2012 r. do 2013 r., jako członek zarządu spółki (...) sp. z o.o. w likwidacji z siedzibą (...) W., w (...) (...) W., nierzetelnych, pisemnych oświadczeń, dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania płatności bezpośrednich do gruntów rolnych za lata 2012 i 2013 oraz wprowadzenie ww. (...) w błąd, w celu uzyskania dla ww. spółki, siebie lub nieustalonych innych osób od ww. (...) nienależnej korzyści majątkowej w postaci płatności bezpośredniej, z tytułu użytkowania nieruchomości rolnych objętych księgą wieczystą nr (...) (nr działki (...));

4)

przedłożenie w nieustalonym czasie, w okresie od 2006 r. do 2012 r., jako pełnomocnik A. J., M. S. oraz Gospodarstwa (...) sp. z o.o. z siedzibą (...) W., w (...) (...) W., nierzetelnych, pisemnych oświadczeń, dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania płatności bezpośrednich do gruntów rolnych za lata 2006 – 2012 oraz wprowadzenie

ww. (...) w błąd, w celu uzyskania dla A. J., M. S. oraz Gospodarstwa (...) sp. z o.o. od ww. (...) nienależnej korzyści majątkowej w postaci płatności bezpośredniej, z tytułu użytkowania nieruchomości rolnych objętych księgami wieczystymi nr (...);

5)

zorganizowanie składania, w okresie od 2012 r. do 2018 r. jako dzierżawca nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...) oraz poddzierżawca nieruchomości objętych księgami wieczystymi nr (...), poprzez osoby fizyczne, pod jego kierownictwem, nierzetelnych, pisemnych oświadczeń, dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania płatności bezpośrednich z tytułu użytkowania nieruchomości rolnych objętych ww księgami wieczystymi.

Pismem z dnia 10 listopada 2020 r., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych (...) W. – radca prawny P. B., wystąpił do Policji w B. o udzielenie informacji o wyniku postępowania prowadzonego w sprawie (...) KP/BI/Kr- (...). Jednocześnie na podstawie art. 67 ust. 1 zd. ostatnie ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, wydał postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego (sygn. Akt. RD 115/20).

Na przedmiotowe postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 8 grudnia 2020 r. wpłynęło zażalenie pokrzywdzonego, w którym zaskarżył w całości postanowienie z dnia 10 listopada 2020 r. sygn. akt RD 115/20, zarzucając obrazę przepisów postępowania, tj naruszenie:

a)

art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, poprzez

(i)

polegającą na błędnej wykładni i nieuzasadnionym uznaniu, iż w niniejszym postępowaniu zaistniały okoliczności uzasadniające zawieszenie postępowania;

(ii)

niedostateczne uzasadnienie zaskarżonego postanowienia uniemożliwiającego ocenę zasadności i słuszności zawieszenia postępowania w niniejszej sprawie;

b)

art. 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, poprzez:

(i)

dowolną a nie swobodną ocenę dołączonego do wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego materiału dowodowego;

(ii)

przekroczenie granicy swobodnej oceny dowodów i bezzasadne pominięcie szeregu ujawnionych okoliczności przemawiających za kontynuowaniem prowadzenia postępowania.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do dalszego rozpoznania.

W uzasadnieniu zażalenia, skarżący wskazał iż zastosowanie art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych ma charakter fakultatywny, a sam fakt prowadzonego postępowania karnego o ten sam czyn nie uzasadnia zawieszenia postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia postępowania karnego. Skarżący powołując się na orzecznictwo, zwrócił uwagę na Postanowienie Sądu Najwyższego – Izba Karna z dnia 3 września 2014 r. sygn. akt SDI 16/04,

zgodnie z którym tylko szczególne względy mogą uzasadniać zwieszenie postępowania dyscyplinarnego do czasu zakończenia postępowania karnego. Zdaniem skarżącego, w sprawie z jego wniosku nie wystąpiły żadne szczególne względy, które mogłyby uzasadniać zawieszenie postępowania.

W dniu 14 stycznia 2021 r. obwiniony radca prawny T. B. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, złożył do akt sprawy wniosek o pozostawienie odwołania skarżącego bez rozpoznania. Wniosek obwinionego oparty został na art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z 74¹ ustawy o radcach prawnych, jako niedopuszczalnego z uwagi na brak legitymacji skarżącej do wniesienia odwołania, bowiem zgodnie z art. 68 ust. 5 ustawy o radcach prawnych, skarżący nie posiada statusu pokrzywdzonego. Wskazuje on, iż wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego z dnia 01 października 2020 r., oparty został na zarzutach popełnienia deliktu dyscyplinarnego na szkodę Skarbu Państwa – (...) Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zatem brak jest związku pomiędzy deliktem dyscyplinarnym obwinionego a naruszeniem praw skarżącego.

Na posiedzeniu Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w dniu 18 stycznia 2021 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych radca prawny P. B., wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego postanowienia z dnia 10 listopada 2020 r. W uzasadnieniu, wskazał iż byt odpowiedzialności dyscyplinarnej zależy od wyniku postępowania karnego, w sytuacji gdy delikty dyscyplinarne mają znamiona przestępstwa, zgodnie z art. 70 ust. 3 ustawy o radcach prawnych, nadto skarżący zawniósł o przesłuchanie szeregu świadków nie podając ich danych i wnosząc o ustalenie tych danych w bazie PESEL- SAD, natomiast takich ustaleń dokonać może organ w postępowaniu karnym, a nie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego. W związku z powyższym w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego – radcy prawnego P. B., w sprawie zachodzą szczególne okoliczności przemawiające za zawieszeniem postępowania.

W odpowiedzi na powyższe, pełnomocnik skarżącego oświadczył, że podtrzymuje zażalenie i zarzuty w nim przedstawione. Jego zdaniem Zastępca Rzecznika dokonał błędnej wykładni, gdyż zawieszenie ma charakter fakultatywny i można je zastosować tylko w szczególnych okolicznościach, a w niniejszej sprawie takie okoliczności nie nastąpiły; pełnomocnik wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie podzielił argumentacji skarżącego, na których oparte zostały zarzuty zażalenia, w szczególności naruszenia art. 67 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, poprzez błędną wykładnię i nieuzasadnione uznanie, iż w niniejszym postępowaniu zaistniały okoliczności uzasadniające zawieszenie postępowania oraz niedostateczne uzasadnienie zaskarżonego postanowienia uniemożliwiającego ocenę zasadności i słuszności zawieszenia postępowania dyscyplinarnego.

Odnosząc się do uzasadnienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego – radcy prawnego P. B., w kwestii przeprowadzenia wnioskowanych przez skarżącą dowodów w postaci przesłuchania dziesięciu świadków objętych również tożsamym wnioskiem dowodowym będzie możliwe po uzyskaniu danych z bazy PESEL -SAD, do której dostępu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie posiada, dlatego też i z tych względów wskazane jest wstrzymanie biegu postępowania dyscyplinarnego, do czasu zakończenia czynności śledczych. Nie ulega wątpliwości że Sąd dyscyplinarny jest zobowiązany do dokonania własnych ustaleń co do wszystkich przesłanek odpowiedzialności dyscyplinarnej, zachowując samodzielność jurysdykcyjną, to jednak w uchwale z dnia 28 września 2006 r. o sygn. akt I KZP 8/06, Sąd Najwyższy, zwrócił uwagę na potrzebę zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, gdy przemawia za tym względ na ekonomię procesową a także dla uniknięcia zapadnięcia odmiennych orzeczeń. (por. Orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 12 października 2016 r., sygn. akt WO-59/16).

Z uwagi na stwierdzone przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego okoliczności uniemożliwiające przeprowadzenie postępowania z wnioskowanych przez skarżącego dowodów, za całkowicie nietrafiony uznać należy zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, poprzez dowolną a nie swobodną ocenę dołączonego do wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego materiału dowodowego oraz przekroczenie granicy swobodnej

oceny dowodów i bezzasadne pominięcie szeregu ujawnionych okoliczności przemawiających za kontynuowaniem prowadzenia postępowania.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., prawidłowo ocenił stan sprawy i uznał za usprawiedliwione zwieszenie postępowania dyscyplinarnego do czasu ukończenia postępowania karnego.

W pozostałym zakresie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Izbie Radców Prawnych (...) W. nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego postanowienia wobec powyższego po dokonaniu wszechstronnej analizy okoliczności faktycznych i prawnych niniejszej sprawy, uznał, że wydane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego postanowienie o zawieszeniu postępowania dyscyplinarnego o sygn. akt. RD 115/20, odpowiada prawu.

W tym stanie rzeczy, wobec braku podstaw do uwzględnienia zarzutów zawartych w odwołaniu skarżącej, w pełni uzasadnionym jest utrzymanie w mocy w całości zaskarżonego postanowienia z dnia 10 listopada 2020 r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70⁶ ust.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r o radcach prawnych.

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (j.t. Dz.U. z 2020, poz. 75), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek odwoławczy.